

efter Havets Gjennembrud ikke længer indfinde sig paa de nævnte Egne af Fjorden. Da Tilsladelsen til at bruge saadanne Vaad let kan give Anledning til Misbrug, har man tiltraadt Indstillingen.

Stryggliben er et Halegarn af trekantet, prismatisk Figur, hvoraf Enderne og de to Sider ere beklædte med meget fintmasstet Garn, medens den tredje Side er aaben. Paa denne aabne Sides nederste Kant er en liden Kam af tætmasstet Garn og omtrent et Qvartees Høide anbragt saaledes, at Malen kan løbe ind, men ikke ud. Redskabet er forsynet med en lang Stang til at sænke det mod Bunden. Fiskeriet drives fra to til hinanden fastgjorte Vaade, saaledes at i Reglen 4 Mand fra den ene Vaad holde hver sin Olib ned mod Bunden, medens 4 Mand i den anden Vaad med Krøier, det vil sige et Staft forsynet med et Tværtræ, idelig støde mod Bunden og dermed opstrømme Malen og jage den ind i Oliben, der vender den aabne Side mod Krøien. Ved dette Redskab, hvormed en stor Strækning af Fjorden paa en Dag kan gjennefare, beskadiges Grøden paa Fjordbunden stærkt og megen Fiskeleg ødelægges.

Stryggliben er stedse anseet som et skadeligt Redskab, og ifølge Frd. af 15de Dec. 1750 § 15 maatte det kun under visse Indskrænkninger bruges af fattige Fiskere i Nibe. Saa vel Commissionen af 1850 som Commissionen af 1855 have indstillet, at samme aldeles forbydes, og da dette Redskabs Anvendelse, efter hvad der er oplyst, nu er meget indskrænket, idet der, istedetfor de ved Frd. af 15de Dec. 1750 tilladte 12 saakaldte Strygglibesfæstaber, nu kun findes eet, samt da de Grunde, der foranledigede den specielle Undtagelse i den citerede § 15, ikke længer antages at være tilstede, har man tiltraadt disse Indstillinger.

§ 34.

Disse Bestemmelser, der ere ansete nødvendige for at forhindre Brugen af de paagældende forbudte Redskaber, ere optagne efter Commissionens Indstilling.

§ 35.

Commissionen har gjort opmærksom paa, at den fra mange Sider paaflagede ødelæggende Misbrug med Fangst af Fiskeyngel i læssevis ikke tør ventes saasnart aldeles at ville bortfalde, og at det, selv om Garnene ere af hensigtsmæssig Størrelse, dog undertiden, især ved en rigelig Fangst, kan skee, at en ikke ringe Deel Yngel bliver saaledes indeklemmet mellem den vorne Fisk, at den ikke kan slippe ud, men fanges. Da der imidlertid fra Fiskernes Side ved en hensigtsmæssig Røgtning kan gøres meget for at give Yngelen Leilighed til at undslippe, har Commissionen meent, at et Forbud mod Salg af Fiskeyngel vil være et Motiv for vedkommende Fiskere til at gøre for Yngelens Frelse hvad de kunne.

Et saadant Forbud har man ogsaa maattet finde hensigtsmæssigt, men man har derhos formeent, at det overeensstemmende med en Indstilling af Ringfjobering Amtsråd rettest bør udvides til at omfatte enhver Afbeintelse af Fiskeyngelen.

§ 36.

Denne Bemyndigelse ansees nødvendig, for at det i § 33 indeholdte Forbud mod at benytte andre end de ved Loven udtrykkelig tilladte Redskaber ikke skal affjære Veien til Forbedringer ved Fiskeriredskaberne og Fiskeriets Drift.

§§ 37 til 40.

Bestemmelserne i Frd. af 15de Dec. 1750 og 22de Juni 1761 angaaende Tilsynet med Overholdelsen af de gjældende Regler vare oprindelig temmelig mangelfulde og ere i Tidernes Løb blevne det mere og mere. Da Proprietairernes og Huusbondernes Myndighed er bortfalden, paahviler Tilsynet nu alene Netsbetjentene, og disse have foruden den med Hensyn til Pulsvaadene foreskrevne Forsegling, hvilken Foranstaltning, efter hvad tidligere er oplyst, ikke har megen praktisk Betydning, saaledes som den nu udføres, kun at foretage de ved Frd. af 15de Dec. 1750 § 26 befalede Underfølgelser. At der er tillagt Angiveren Mulcten, er ikke noget tilstrækkeligt Middel til Opdagelse af Overtrædelser. Den strenge